

Januar 1916 var inddragne under Havearealer eller under en paa Ejendommen dreven Erhvervsvirksomhed.

Til Fremme af disse Formaal vælges der af Justitsministeriet en Fredningskommisssær, der vælges for 4 Aar ad Gangen. En saadan Fredningskommisssær vælges henholdsvis for København og Frederiksberg, en for hver af Købstæderne og en for hver Amtsrådskreds. Naar der saa bliver Spørgsmaal om at afgive Kendelser til Fremme af dette Lovforslags Formaal, træder en Fredningskommission sammen med Fredningskommisssæren som Formand. Fredningskommissionen bestaar af 3 Medlemmer, som er ministerielt udnævnte, 1 valgt af Justitsministeriet, 1 af Landbrugsministeriet og 1 af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. For Københavns Vedkommende tiltrædes Kommissionen saa yderligere af 3 af Borgerrepræsentationen valgte Medlemmer, for Frederiksberg af 3 af Kommunerrepræsentationen for Frederiksberg valgt, og for Købstæderne af 2 af Kommunalbestyrelserne valgte og 1 af den danske Købstadforening udpeget Medlem. I Amtsrådskredse tiltrædes Kommissionen af 1 af Amtsrådet i eller udenfor dets Midte valgt Medlem for hver Kommune, i hvilken den eller de Ejendomme, hvorom Kendelse vil være at afsige, er beliggende, og 1 af Kommunalbestyrelsen i vedkommende Kommune udpeget Medlem, som bor i Kommunen. Der oprettes saa tillige en Overfredningskommission, som bestaar af en af Justitsministeren udnævnt Formand, 2 af Folketinget og 2 af Landstinget valgte Medlemmer samt 2 af Højesteret blandt Rettens Assessorer valgte Medlemmer.

Disse Fredningskommissioner kan altsaa træffe Bestemmelse om, hvorvidt Fredningsforanstaltninger bør finde Sted, og hvilke Foranstaltninger der i den Henseende skal træffes. Lovforslaget giver nærmere Regler om, baade hvad Fredningskommisssæren paa egen Haand kan beslutte som foreløbig Bestemmelse, og hvorledes derefter Fredningskommissionen træffer en endelig Afgørelse, som dog kan appelleres til Overfredningskommissionen. Angaaende disse nærmere Regler og Bestemmelser henviser jeg ærede Medlemmer til selve Lovforslaget.

Hvad dernæst angaar det andet Formaal, som Lovforslaget, som nævnt, har at fastslaa, at til den udyrkede for Græs-vækst blottede Strandbred er der Adgang

til Fods for alle, medmindre vedkommende Strækning enten er inddraget til have-mæssig Dyrkning eller er taget i Brug til industrielle Formaal, saa er hertil føjet en Bestemmelse om, at Ophold paa og Badning fra den frie Strandbred skal kunne forbydes af Ejeren eller Brugeren, medmindre der ved en af Fredningskommissionen afsagt Kendelse er givet Ret dertil. Altsaa, selv imod Ejers Villie kan der gives Kendelse for, at der er fri Adgang ogsaa til Badning fra Strandbredden. Og endvidere er tilføjet, at paa den frie Strandbred maa der uden Fredningskommissionens eller Overfredningskommissionens Tilladelse ikke iværksættes Foranstaltninger, der er til Hinder for den frie Færdsel der.

Dette er altsaa et Lovforslag, der søger at imødekomme den Interesse, de Krav, som er dukkede op her i Landet i de senere Aar, og jeg anbefaler dette Lovforslag, som bringer nye Overvejelser frem for det høje Ting, til en velvillig Behandling her i Tinget.

Formanden: Finansministeren har Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Brandes): Jeg har først den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Revisionen af Statsregnskabet*. Herved opfyldes et Til-sagn, som ikke alene jeg, men tidligere Finansministre har givet overfor Rigsdagen om at fremsætte et Lovforslag, der imødekom og svarede til den Bestemmelse, der findes i den gældende Grundlov, og som findes gentaget i Grundloven af 5. Juni 1915, at der kan ske Ændring i de i Grundloven fastsatte Bestemmelser om Statsrevisionen ved Lov. Man har fra Rigsdagens Side gentagne Gange fremført, at den nuværende Statsrevision burde undergaa en Ændring, og at der burde foregaa en Udvidelse af Statsrevisorernes Virksomhed, men der er baade fra anden Side og ogsaa fra min Side udtalt, at en saadan Ændring af Statsrevisionens Virksomhed dog ikke burde indføre et nyt Grundlag for denne, ikke foretage en saadan Forandring, at man kom til en Statsrevision, der var en saa omfangsrig Institution, nærmest en Regnskabsret med mange Embedsmænd og Kontorer, men at derimod Ændringen maatte gaa i Retning af at udvide den nuværende Statsrevisions Virksomhed og give den en større Myndighed,